

وعده‌های نشدنی آقای خاص



حسین شامسی، روزنامه‌نگار

شنیدن وعده ایجاد شغل آن هم به مقیاس میلیونی به موضوعی نسبتاً رایج در کشور بدل شده است. یادمان نرفته که جهرمی در اولین روزهای تصدی وزارت کار همین وعده را داد یا همین هشت سال پیش، معاون توسعه اشتغال وزارت کار، همین وعده را تکرار کرد که نهایتاً منجر به عزل وی از این سمت شد. این اتفاق پنجشنبه هفته گذشته و در نخستین جلسه شورای عالی اشتغال این بار از زبان «حجت عبدالملکی» وزیر فعلی تعاون، کار و رفاه اجتماعی تکرار شد که با حاشیه‌هایی هم همراه بود. بیکاری در کنار تورم دورقمی و کاهش مداوم ارزش پول ملی، از جمله بلیه‌هایی است که اقتصاد ایران سال‌هاست به آن دچار شده است. طرح‌های متعدد و بعضاً پرهزینه مثل ایجاد بنگاه‌های زودبازده هم طی قریب ۱۵ سال گذشته نتوانسته گرهی از این مشکل باز کند. حال عبدالملکی که مدعی است در کمیته امداد توانسته ده‌ها هزار شغل با اعطای تسهیلات اندک ایجاد کند، به جامعه این نوید را داده که ظرف کمتر از ۱۷ ماه، حداقل یک میلیون و ۸۰۰ هزار شغل ایجاد می‌کند؛ یعنی به‌طور میانگین، هر ماه ۲۰ هزار شغل ناقابل‌الچین ادعایی البته از این دانش آموخته دانشگاه امام صادق که این روزها فارغ‌التحصیلان آن در حال فتح قریب به اتفاق کرسی‌های اجرایی در کشور هستند، امری عجیب نیست. عبدالملکی در زمان معاونت اشتغال کمیته امداد، توییت‌های متعددی در فضای مجازی منتشر می‌کرد که اغلب آنها برای هم‌رشته‌ای‌های وی، یعنی دانش‌آموختگان اقتصاد عجیب و غریب به نظر می‌رسید و دستمایه شوخی‌ها و طنزهای فعالان فضای مجازی می‌شد، موضوعاتی مثل امکان ایجاد شغل با یک میلیون تومان، تولید خودروی لامبورگینی توسط چند جوان ایرانی، باز بودن اقتصاد ایران نسبت به اقتصاد چین، طراحی درب پارکینگ شهروندان که جنوبی به گونه‌ای که خودروی آمریکایی داخل آنها نشود و... با این حال، وی که علاقه عجیبی دارد تا به عنوان یک اقتصاددان شناخته شود، در تقسیم‌بندی‌های معمول اقتصاددانان ایرانی شامل دست‌راستی‌ها و نهادگرایان، نمی‌گنجد و باید وی را آقای خاص نامید، چرا که گاهی نظریات افراطی دست‌راستی مثل امکان تغییر کاربری تمامی زمین‌های کشور را سر می‌دهد و از آن سو هم معاهده‌های بین‌المللی چون FATF را از زبان پار می‌خواند. این همه، بازتاب آخرین سخنان وی در جلسه شورای عالی اشتغال به حدی بود که معاون اشتغال وزارت کار را مجبور به استعفا کرد و حتی صدای هم‌فکران وی در دولت مثل «میر کاظمی» رئیس سازمان برنامه و بودجه را در آورده که لازمه ایجاد شغل، ثبات و رشد اقتصادی است که فعلاً جای بی‌دردی در ایران ندارد. اما چرا وعده اشتغالزایی میلیونی عبدالملکی که اتفاقاً جزو شعارهای رئیسی در کارزار انتخابات ریاست جمهوری هم بود، از همین ابتدا محکوم به شکست است و نه جریان‌نخبگان اقتصادی و نه عموم مردم، این ادعاها را جدی نگرند؟ به طور کلی، عموم گرایش‌های عمده اقتصادی بر این موضوع اتفاق نظر دارند که شرط لازم و نه کافی برای ایجاد شغل در کشور، رشد اقتصادی است. البته در اقتصاد ایران دوره‌هایی وجود داشته که رشد اقتصادی مثبت اما خالص ایجاد اشتغال تقریباً صاف بوده (۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰) و برعکس، دوره‌هایی وجود داشته که رشد اقتصادی منفی بوده اما خالص ایجاد اشتغال مثبت شده است (۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵). این دو اتفاق، از یک مفهوم مهم‌تر سرچشمه می‌گیرند که همان سرمایه اجتماعی است که به اعتماد و ثبات متکی است. طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰، با وجود درآمدهای افسانه‌ای نفتی کشور، اما افزایش تهدیدات و تنش‌های بین‌المللی از یک سو و بالا گرفتن مداوم سطح منازعه داخلی در کشور سبب شده بود که اعتماد از میان سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی رخت‌ببند و همین موضوع باعث شده بود که کشور با افزایش نرخ بیکاری و کاهش نرخ جمعیت فعال مواجه شود. در مقابل، باروی کار آمدن دولت روحانی و وعده برقراری روابط مناسب با جهان و همسایگان، اعتماد به تدریج در بین عموم جامعه شکل گرفت و با امضای برجام و نیز سیاست‌های اقتصادی «طیبنیا» وزیر وقت اقتصاد ایران، ثبات اقتصادی در کشور حاکم شد که ماحصل آن، افزایش سرمایه‌گذاری در کشور، رشد نرخ مشارکت اقتصادی و ایجاد مشاغل جدید بود. در فضای کنونی کشور که منازعات قدرت حتی به درون کابینه دولت هم کشیده شده‌ها و طرف دیگر، سیاست‌های خارجی ایران نه‌انیز برجام گرهی گشوده و نه‌ان روابط با همسایگان؛ ایجاد ثبات و به تبع آن، اشتغالزایی، عقلا نشدنی است مگر آنکه سیاست‌های دولت، تغییر کلمه‌ای داشته باشد.

روایتی تلخ از مرگ سریالی سه کارگر یک کارخانه

وارد مخزن شدند و دیگر بازنگشتند؛ همین!



خبر در دناک مرگ کارگران «کارخانه فولاد البرز نساب آرش» بار دیگر این واقعیت تلخ را همچون پتکی بر سر جامعه کوبید که جان کارگران، بی‌اندازه بی‌ارزش و مرگ آنها به شکل فاجعه‌باری طبیعی شده است. وقتی به جای سلامت کارگران، کاهش هزینه‌ها ملاک اصلی باشد، نباید وقوع چنین حوادثی را دور از ذهن دانست.

ماجرای این قرار بود. حوالی ساعت ۴ عصر روز سه‌شنبه (چهارم آبان ماه) یک کارگر ساده که از ورود وی به کارخانه فولاد البرز سه-چهار ماه بیشتر نگذشته بود، به دستور سرپرست خود برای خارج کردن بیلی که درون یکی از مخازن حاوی گندله افتاده بود، وارد مخزن شد. ورود به مخزن همان و گاز گرفت همان، گویا لحظه تلخ دست و پنجه نرم کردن کارگر با مرگ را یکی از همکاران تاب نمی‌آورد و برای نجات او خود را به داخل مخزن می‌اندازد اما نه تنها نمی‌تواند همکارش را نجات دهد بلکه خود نیز دچار گاز گرفتگی می‌شود. ماجرا هنوز تمام نشده؛ این بار کارگر سوم وارد مخزن می‌شود تا شاید بتواند کارگر را از مرگ نجات دهد اما نیز به سر نوشت همان کارگران دچار می‌شود. سرپرست

مربوطه این بار نفر چهارم را به دستگاه اکسیژن ساز و کمپوسول تجهیز می‌کند و داخل مخزن می‌فرستد. ماجرا در نهایت با مرگ سه کارگری تمام می‌شود که بدون تجهیزات به مخزن فرستاده شده بودند و تنها کارگری که با تجهیزات وارد مخزن شده بود از مرگ نجات پیدا می‌کند.

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

حتی اگر کارگر درک درستی از میزان خطر داشته باشد، باز ترس از اخراج و عدم تمدید قرارداد باعث می‌شود تن به هر خواسته کارفرما بدهد تا در این وضعیت بد اقتصادی شغل خود را از دست ندهد

کار یا سایر کشورهای پیشرو در حوزه ایمنی تعریف کرده‌اند، بسیاری ناچیز است. از این رو واضح است که نمی‌توان به عملکرد صحیح بازرسان برای کاهش حوادث ناشی از کار امیدوار بود.

در این میان، بسیاری از فعالان کارگری معتقدند شکل‌های کارگری می‌توانند جای خالی بازرسان کار را به خوبی پر کنند. آنها می‌گویند در نبود تشکلهای مستقل کارگری و ضعف تشکلهای موجود، کارگران ضعیف هستند و ضعف کارگران بروز چنین حوادثی را افزایش می‌دهد.

اگر کارگر درک درستی از میزان خطر داشته، باز ترس از اخراج و عدم تمدید قرارداد باعث می‌شود تن به هر خواسته کارفرما بدهد تا در این وضعیت بد اقتصادی شغل خود را از دست ندهد. در واقع نبود امنیت شغلی باعث می‌شود که ما دائم شاهد بروز چنین حوادث غم‌انگیزی باشیم.

دبیر اجرایی خانه کارگر زنجان به کلید اصلی مسأله ایمنی در روابط کار اشاره می‌کند. در واقع به جرأت می‌توان گفت که ضعف کارگران پیش از هر چیزی به مسأله افزایش قراردادها موقت مربوط می‌شود. به عبارتی افزایش قراردادها موقت نبود تشکلهای مستقل کارگری که رابطه در هم تنیده‌ای با هم دارند، از عوامل اصلی ضعف کارگران در مناسبات روابط کار است. کارگری که در موضع ضعف قرار دارد کمتر زبان به اعتراض می‌گشاید و بیش از آنکه به جانش ببیند به کار و درآمدش فکر می‌کند.



توجه به اقبال نسبتاً خوب کارفرمایان از طرح، ۳۲ هزار و ۵۵۰ فرصت شغلی در استان‌های هدف طرح ایجاد شده که بر این اساس میزان تحقق اهداف طرح تاکنون به ۱۰۸ درصد رسیده و نمایانگر کارآمدی طرح و میزان بالای استقبال بازار کار از آن بوده است.

مندرج در این قانون مسئول است. «کارخانه فولاد البرز نساب آرش» و صدها اتفاق و حادثه دیگر از این دست می‌توانست اتفاق نیفتد اگر زمینه لازم برای اجرای درست قوانین فراهم بود، اگر مواد حمایتی قانون کار صرفاً جنبه تزئینی نداشت و کارفرمایان می‌دانستند برای هر اهمالی باید هزینه سنگینی پرداخت کنند.

اما چه کسی باید مسئول و ناظر بر عملکرد کارفرمایان بر رعایت اصول ایمنی و بهداشت در محیط کار باشد؟ طبق ماده ۹۶ قانون کار «به منظور اجرای صحیح این قانون و ضوابط حفاظت فنی، اداره کل بازرسی وزارت کار و امور اجتماعی با وظایف ذیل تشکیل می‌شود:

الف- نظارت بر اجرای مقررات ناظر به شرایط کار و به ویژه مقررات حمایتی مربوط به کارهای سخت و زیان‌آور و خطرناک، مدت کار، مزد، رفاه کارگر، اشتغال زنان و کارگران نوجوان

ب- نظارت بر اجرای صحیح مقررات قانون کار و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به حفاظت فنی

ج- آموزش مسائل مربوط به حفاظت فنی و راهنمایی کارگران، کارفرمایان و کلیه افرادی که در معرض صدمات و ضرایع ناشی از حوادث و خطرات ناشی از کار قرار دارند.

د- بررسی و تحقیق پیرامون اشکالات ناشی از اجرای مقررات حفاظت فنی و تهیه پیشنهاد لازم جهت اصلاح میزان‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به موارد مذکور، مناسب با تحولات و پیشرفت‌های تکنولوژی

ه- رسیدگی به حوادث ناشی از کار در کارگاه‌های مشمول و تجزیه و تحلیل عوممی و آماری این گونه‌ها در منظور پیشگیری حوادث.»

به گفته کارشناسان ایمنی و بهداشت، بخشی از حوادث ناشی از کار به نقض عملکرد بازرسان کار بازمی‌گردد. طبق گفته «حاتم شاکری» معاون پیشین روابط کار، به ازای هر ۱۵ هزار کارگر یک بازرس داریم که این رقم نسبت به استانداردی که سازمان جهانی

حادثه تلخی که می‌توانست اتفاق نیافتد اما چرا کارگر تازه‌کار مجبور به انجام چنین کار خطرناکی آن هم بدون تجهیزات لازم می‌شود؟ حتی اگر سوابق این کارگران به قدری کم بوده که متوجه خطر نبودند، آیا مسئول آنها نیز درکی از میزان خطر نداشت؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت و هزار چرا و اما و اگر دیگر که اگر چه اشاره به آنها دیگران کارگران زنده نمی‌کنند اما شاید فقط شاید بیان این مسائل تلنگری باشد برای مسئولانی که مدعی حمایت از کارگران هستند تا به وضعیت وخیم کارگران و ایمنی آنها بیشتر توجه کنند. هر چند تاکنون چنین نبوده و افزایش میزان

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

شیفت شب کاری باروز کار ۱۲ ساعته انجام می‌دهند. افزود: مطالبات دیگری از کارفرما در تباط با سنوات، اضافه کاری‌ها و پرداخت حق بیمه به تامین اجتماعی داریم که به دلیل بی‌توجهی کارفرما، وصول این مطالبات چندین ماه دچار مشکلات شده است.

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

یکی دیگر از کارگران حاضر در این تجمع صنفی مدعی شد که دوروز است که دست‌از کار کشیده‌ایم و خواهان رسیدگی به خواسته‌های خود هستیم. مسئولان شرکت حاضر به مذاکره و شنیدن خواسته‌های ما نیستند. آنها یک بار به جمع کارگران آمدند و برای متفرق کردن کارگران

ثبت نام بیش از ۵۱ هزار نفر در طرح یارانه دستمزد

شخصیت حقیقی و بیش از نیمی از قراردادها معادل ۵۲ درصد در بنگاه‌هایی با شخصیت حقوقی منعقد شده است. ۹۱ درصد قراردادها در بنگاه‌های خصوصی و ۹ درصد قراردادها در بنگاه‌هایی با مالکیت تعاونی منعقد شده که به نظر می‌رسد با توجه به سهم حدود ۵ درصدی بخش تعاون از اقتصاد، مشارکت ۹ درصدی بنگاه‌های بخش تعاونی در این طرح رقم مطلوبی است.

از میان کارجویان جذب شده ۴۲٫۵ درصد دارای تحصیلات دیپلم، ۱۲٫۸ درصد دارای تحصیلات فوق دیپلم، ۳۸٫۶ درصد دارای تحصیلات کارشناسی و ۶٫۱ درصد دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و بالاتر بوده‌اند.

گزارش معاونت اشتغال وزارت کار از عملکرد طرح پرداخت یارانه دستمزد نشان می‌دهد که از سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۰ جمعاً ۵۱ هزار و ۵۰ نفر از جویندگان کار در این طرح ثبت‌نام کرده‌اند. همچنین تعداد واحدهای متقاضی ۸۶۷۱ واحد بوده و در این مدت ۳۲ هزار و ۶۷۱ قرارداد منعقد شده است. به‌طور کلی واحدهای اقتصادی بخش تعاونی و خصوصی مشارکت‌کننده در ۱۶ استان در این طرح تعداد ۸۶۷۱ بنگاه بوده که از این میان، تعداد ۶۷۴۱ بنگاه با جذب نیروی کار در چارچوب این طرح مورد حمایت قرار گرفته‌اند. بررسی تعداد قراردادها نشان می‌دهد که ۴۸ درصد از قراردادها در بنگاه‌هایی با

تازه‌ترین نتایج عملکرد یارانه دستمزد حاکی از آن است که از سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۰ جمعاً ۵۱ هزار و ۵۰ نفر از جویندگان کار در این طرح ثبت‌نام کرده و طی این مدت ۳۲ هزار و ۵۰ قرارداد کار منعقد شده که بیشترین میزان قراردادها متعلق به واحدهای فعال در بخش خدمات بوده است. به گزارش ایسنا، طرح یارانه دستمزد از جمله طرح‌های اثرگذار در حوزه اشتغال به‌شمار می‌رود که براساس آن در صورت جذب نیروی کار شغل اولی در واحدهای اقتصادی ۳۰ درصد مبلغ دستمزد نیروی کار به شکل یارانه از طرف دولت به مدت یک سال به کارفرمایان پرداخت می‌شود. تازه‌ترین

تازه‌ترین نتایج عملکرد یارانه دستمزد حاکی از آن است که از سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۰ جمعاً ۵۱ هزار و ۵۰ نفر از جویندگان کار در این طرح ثبت‌نام کرده و طی این مدت ۳۲ هزار و ۵۰ قرارداد کار منعقد شده که بیشترین میزان قراردادها متعلق به واحدهای فعال در بخش خدمات بوده است. به گزارش ایسنا، طرح یارانه دستمزد از جمله طرح‌های اثرگذار در حوزه اشتغال به‌شمار می‌رود که براساس آن در صورت جذب نیروی کار شغل اولی در واحدهای اقتصادی ۳۰ درصد مبلغ دستمزد نیروی کار به شکل یارانه از طرف دولت به مدت یک سال به کارفرمایان پرداخت می‌شود. تازه‌ترین

تازه‌ترین نتایج عملکرد یارانه دستمزد حاکی از آن است که از سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۰ جمعاً ۵۱ هزار و ۵۰ نفر از جویندگان کار در این طرح ثبت‌نام کرده و طی این مدت ۳۲ هزار و ۵۰ قرارداد کار منعقد شده که بیشترین میزان قراردادها متعلق به واحدهای فعال در بخش خدمات بوده است. به گزارش ایسنا، طرح یارانه دستمزد از جمله طرح‌های اثرگذار در حوزه اشتغال به‌شمار می‌رود که براساس آن در صورت جذب نیروی کار شغل اولی در واحدهای اقتصادی ۳۰ درصد مبلغ دستمزد نیروی کار به شکل یارانه از طرف دولت به مدت یک سال به کارفرمایان پرداخت می‌شود. تازه‌ترین

تازه‌ترین نتایج عملکرد یارانه دستمزد حاکی از آن است که از سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۰ جمعاً ۵۱ هزار و ۵۰ نفر از جویندگان کار در این طرح ثبت‌نام کرده و طی این مدت ۳۲ هزار و ۵۰ قرارداد کار منعقد شده که بیشترین میزان قراردادها متعلق به واحدهای فعال در بخش خدمات بوده است. به گزارش ایسنا، طرح یارانه دستمزد از جمله طرح‌های اثرگذار در حوزه اشتغال به‌شمار می‌رود که براساس آن در صورت جذب نیروی کار شغل اولی در واحدهای اقتصادی ۳۰ درصد مبلغ دستمزد نیروی کار به شکل یارانه از طرف دولت به مدت یک سال به کارفرمایان پرداخت می‌شود. تازه‌ترین

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست. به گفته وی، مسئولیت کارخانه روغن گلنار کرمان را چندین سال است بخش خصوصی برعهده دارد. مسائل و مشکلاتی سبب ایجاد اختلاف میان مدیران شرکت و کارگران شده که شماری از موارد اختلاف کارگران و کارفرما، تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مگرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادها کوتاه‌مدت یک‌ماهه، شب‌کاری‌های دوهفته‌ای مداوم و بی‌توجهی به مشکلات کارگران و از مهم‌تر تهدید کارگران در صورت اعتراض به اخراج است.

وی با بیان اینکه کارگران این کارخانه ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد به خواست کارفرما

ادامه تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار

و همکارانش گفت: بعد از گذشت دوروز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی، متأسفانه هیچ مسئولی در کارخانه حاضر نمی‌شود و پاسخگوی مطالباتمان نیست.